NORAKSTS
Lieta Nr. 142221111
1-1371-12/21

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2012.gada 18.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Petrovska,

piedaloties pieteicējam *A.K.* un pilnvarotajam pārstavim *J.C.*,
atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pilnvarotajam pārstāvim *A.Š.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *A.K.* (personas kods */personas kods/*) pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta 2011.gada 1.jūlija lēmuma Nr.22.5/45991 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) Rīgas reģionālās iestādes amatpersonas 2011.gada 13.janvārī, veicot tematisko pārbaudi sabiedrības ar ierobežotu atbildību (turpmāk – SIA) *„/Nosaukums/"* struktūrvienībā „Taras pieņemšanas punkts" */adrese/,* Rīgā (tematiskās pārbaudes akts Nr.23.1.1/31), konstatēja, ka nav uzstādīts elektroniskā kases aparāts (turpmāk - EKA) skaidras naudas izsniegšanas operācijām par taras iepirkšanu.

Līdz ar to secināts, ka SIA *„/Nosaukums/"* nav ievērojusi Ministru kabineta 2007.gada 2.maija noteikumu Nr.282 „Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība" (turpmāk – Noteikumi Nr.282) 35.punkta, kā arī Ministru kabineta 2007.gada 20.februāra noteikumu Nr.133 „Noteikumi par nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu tehniskajām prasībām" (turpmāk - Noteikumi Nr.133) 19.9.apakšpunkta prasības.

Par tematiskās pārbaudes laikā konstatētajiem administratīvajiem pārkāpumiem SIA *„/Nosaukums/"* amatpersonai pieteicējam *A.K.* 2011.gada 10.februārī sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols NK Nr.002921 (turpmāk - Protokols).

VID Nodokļu kontroles pārvaldes Pakalpojumu un tirdzniecības vietu pārbaužu daļas Pakalpojumu un tirdzniecības vietu pirmās pārbaužu nodaļas vadītāja 2010.gada 10.februārī pieņēma lēmumu Nr.F04/NK002921, ar kuru pieteicējam saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 156.^{2}panta pirmo daļu tika uzlikts naudas sods 100 latu apmērā.

Nepiekrītot minētajam lēmumam, pieteicējs to apstrīdēja VID, kas ar 2011.gada 26.aprīļa lēmumu Nr.22.5/29191 atcēla 2011.gada 10.februāra lēmumu Nr.F04/NK002921 un nosūtīja lietu jaunai izskatīšanai.

VID Nodokļu kontroles pārvaldes Pakalpojumu un tirdzniecības vietu pārbaužu daļas Pakalpojumu un tirdzniecības vietu pirmās pārbaužu nodaļas vadītāja, atkārtoti izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, 2010.gada 11.maijā pieņēma sākotnējo lēmumu Nr.F04/NK002921/1, ar kuru pieteicējam saskaņā ar LAPK 156.^{2}panta pirmo daļu tika uzlikts naudas sods 100 latu apmērā.

Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, pieteicējs to apstrīdēja VID ģenerāldirektorei, kas ar 2011.gada 1.jūlija lēmumu Nr.22.5/45991 (turpmāk – Lēmums) atstāja negrozītu sākotnējo lēmumu.

[2] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicējs vērsās ar pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot to atcelt.

Pieteicējs paskaidro, ka pēc Komerclikuma normām komersantam nav piešķirts amatperonas status, līdz ar to pieteicējs nepamatoti saukts pie administratīvās atbildības. Turklāt LAPK 156.^{2}pants paredz nosacījumu – ja pārkāpums izdarīts vietās, kur tirgo ar akcīzes nodokli apliekamās preces. Minētās darbības SIA *„/Nosaukums/"* taras pieņemšanas punktā netika veiktas.

[3] Administratīvajā rajona tiesā 2011.gada 29.augustā saņemtajā rakstveida paskaidrojumā VID pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

[4] Tiesas sēdē pieteicējs un pieteicēja pilnvarotais pārstāvis pieteikumu uzturēja, sniedzot paskaidrojumus, kas pamatoti ar pieteikumā norādītajiem argumentiem.

Tiesas sēdē VID pilnvarotais pārstāvis pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, noklausījusies procesa dalībnieku tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus un izvērtējusi tos kopsakarā ar lietas materiāliem un lietā esošajiem pierādījumiem, secina, ka pieteikums ir noraidāms turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[6] Lēmums, pamatojoties uz kuru pieteicējs sodīts saskaņā ar LAPK 156.^{2}panta pirmo daļu, ir personai, konkrēti pieteicējam, nelabvēlīgs administratīvs akts.

Savukārt administratīvā akta, kurā uzlikts administratīvais sods, izdošana saistīta ar noteikta procesa, kas noteikts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā, ievērošanu.

Saskaņā ar LAPK 8.panta pirmo daļu persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā.

Līdz ar to spriedumā LAPK normas ir izteiktas tādā likuma redakcijā, kāda bija spēkā administratīvā pārkāpuma izdarīšanas laikā.

[7] LAPK 272.pants nosaka, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar šā panta otro daļu pirmajā daļā minētos faktus citastarp konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (..).

Tiesa konstatē, ka lietā ir šādi pierādījumi:

[7.1] 2011.gada 13.janvāra tematiskās pārbaudes akts Nr.23.1.1/31, no kura izriet, ka tematiskās pārbaudes laikā konstatēts, ka nav uzstādīts elektroniskā kases aparāts skaidras naudas izsniegšanas operācijām par taras iepirkšanu (lietas 28.-32.lapa);

[7.2] nodarbinātās personas I.Strazdiņas aptaujas lapa, kurā I.Strazdiņa paskaidro, ka ir taras pieņēmēja taras pieņemšanas punktā, pamatojoties uz noslēgto darba līgumu, darba devējs ir pieteicējs (lietas 33.-35.lapa);

[7.3] 2010.gada 10.februāra Protokols, kurā konstatēts, ka SIA *„/Nosaukums/"* struktūrvienībā „Taras pieņemšanas punkts" */adrese/*, Rīgā, nav uzstādīts elektroniskā kases aparāts skaidras naudas izsniegšanas operācijām par taras iepirkšanu, līdz ar ko pieteicējs kā

SIA *„/Nosaukums/”* atbildīgā amatpersona nav ievērojis Noteikumu Nr.282 35.punktu, kā arī Noteikumu 133 19.9.apakšpunktu, tādējādi izdarot LAPK 156.^{2}panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu (lietas 25.-27.lapa);

[7.4] pieteicēja apstrīdēšanas iesniegums par sākotnējo lēmumu, kurā pieteicējs norāda, ka nepamatoti saukts pie administratīvās atbildības, jo LAPK 156.^{2}pants paredz nosacījumu – ja pārkāpums izdarīts vietās, kur tirgo ar akcīzes nodokli apliekamās preces, bet minētās darbības SIA *„/Nosaukums/”* taras punktā netika veiktas (lietas 16.lapa).

[8] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīds par faktiskajiem apstākļiem, proti, nav strīda, ka 2011.gada 13.janvārī SIA *„/Nosaukums/”* struktūrvienībā „Taras pieņemšanas punkts” */adrese/*, Rīgā, nav uzstādīts elektroniskā kases aparāts skaidras naudas izsniegšanas operācijām par taras iepirkšanu. Tāpat nav strīda par to, ka SIA *„/Nosaukums/”* struktūrvienībā „Taras pieņemšanas punkts” */adrese/*, Rīgā, tiek iepirktas alus pudeles un par tām samaksa tiek veikta skaidrā naudā, neizsniedzot EKA čeku vai Kases izdevumu orderi. Minētos faktus apliecina lietā esošie pierādījumi – tematiskās pārbaudes akts, Protokols, kā arī paša pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumos un pieteikumā norādītais.

Tādējādi lietā ir pierādīta LAPK 156.^{2}panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma objektīvā puse.

Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru paredzēta administratīvā atbildība LAPK 156.^{2}panta pirmajā daļā.

[9] Tiesa konstatē, ka Lēmums pamatots ar likuma „Par grāmatvedību” 2.pantu, Noteikumu Nr.282 35.punktu, kā arī Noteikumu Nr.133 19.9.apakšpunktu un LAPK 156.^{2}panta pirmo daļu.

Saskaņā ar likuma „Par grāmatvedību” 2.pantu uzņēmuma pienākums ir kārtot grāmatvedību. Grāmatvedībā uzskatāmi atspoguļojami visi uzņēmuma saimnieciskie darījumi, kā arī katrs fakts vai notikums, kas rada pārmaiņas uzņēmuma mantas stāvoklī (saimnieciskie darījumi). Grāmatvedību kārto tā, lai grāmatvedības jautājumos kvalificēta trešā persona varētu gūt patiesu un skaidru priekšstatu par uzņēmuma finansiālo stāvokli bilances datumā, tā darbības rezultātiem, naudas plūsmu noteiktā laikposmā, kā arī konstatēt katra saimnieciskā darījuma sākumu un izsekot tā norisei.

Saskaņā ar likuma „Par grāmatvedību” 3.pantu uzņēmuma vadītājs organizē grāmatvedības kārtošanu atbilstoši šā likuma prasībām.

Noteikumu Nr.282 35.punkts noteic, ka skaidras naudas izsniegšanas operācijas (piemēram, par taru vai klientiem, kuri izmanto maksājumu kartes skaidras naudas izņemšanai) lietotājs kases aparātā vai kases sistēmā reģistrē tikai tad, ja tas lieto kases aparātu vai kases sistēmu, kuras konstrukcija nodrošina naudas izsniegšanas operāciju reģistrēšanu un izsniegtās naudas summas norādīšanu kases čekā, X un Z pārskatā atsevišķi. Par skaidrās naudas izsniegšanu izsniedz kases čeku.

Atbilstoši Noteikumu Nr.133 19.9.apakšpunktam kases aparāta vai kases sistēmas konstrukcija nodrošina šādu rekvizītu norādīšanu X pārskatā un Z pārskatā izmaksātā nauda - kases aparātā vai kases sistēmā reģistrētā izmaksātā naudas summa (piemēram, par taras iepirkšanu un klientiem, kuri izmanto maksājumu kartes).

LAPK 156.^{2}panta pirmajā daļā paredzēta atbildība par normatīvajiem aktiem atbilstošu nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu neuzstādīšanu un neizmantošanu, uzliekot naudas sodu no simt līdz simt piecdesmit latiem.

Tādējādi, lai personu varētu saukt pie administratīvās atbildības atbilstoši minētajām tiesību normām, nepieciešams konstatēt, ka persona nav uzstādījusi un izmantojusi normatīvajiem aktiem atbilstošu nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīci vai iekārtu.

[10] Saskaņā ar LAPK 9.panta pirmo daļu par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura

apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

LAPK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmajā daļā noteikts, ka tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus kopsakarā, tiesa nonāk pie secinājuma, ka pieteicēja vaina Protokolā konstatētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pilnībā pierādīta. Minētais tiesas secinājums ir pamatots uz turpmāk norādītajiem apsvērumiem.

[10.1] Noteikumu Nr.282 3.punkts noteic, ka Kases aparāta, kases sistēmas, specializētās ierīces vai iekārtas lietotājs (turpmāk - lietotājs) ir nodokļu maksātājs, kas veic saimniecisko darbību, un tā nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanai lieto kases aparātu, kases sistēmu, specializēto ierīci vai iekārtu.

Savukārt šo noteikumu 5.punkts noteic, ka lietotājs nodrošina saimnieciskās darbības veidam atbilstošas konstrukcijas kases aparāta, kases sistēmas, specializētās ierīces vai iekārtas iegādi un lietošanu nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanai katrā pastāvīgajā darbības vietā (struktūrvienībā) vai ārpus pastāvīgās darbības vietas (struktūrvienības).

No minētajām tiesību normām izriet nodokļu maksātāja pienākums, veicot saimniecisko darbību, uzstādīt attiecīgajā struktūrvienībā savam saimnieciskās darbības veidam atbilstošu kases aparātu, konkrētajā gadījumā – EKA, kas reģistrē izmaksātās naudas summas.

[10.2] Saskaņā ar Uzņēmumu reģistra datiem laika posmā no 2009.gada 27.jūlija līdz šim brīdim (tātad, arī pārkāpuma konstatēšanas brīdī) SIA *„/Nosaukums/”* vienīgā amatpersona ir pieteicējs *A.K.* – sabiedrības valdes priekšsēdētājs ar tiesībām sabiedrību pārstāvēt atsevišķi.

Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs konkrētajā gadījumā ir saucams pie administratīvās atbildības par LAPK 156.^{2}panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, proti, vai pieteicējs ir administratīvā pārkāpuma subjekts.

Tiesa konstatē, ka LAPK paredz administratīvās atbildības subjektus – gan fiziskas personas (tostarp, amatpersonas), gan juridiskas personas.

Saskaņā ar LAPK 14.pantu amatpersonas ir saucamas pie administratīvās atbildības par administratīvajiem pārkāpumiem, kas saistīti ar pastāvošo noteikumu neievērošanu pārvaldes kārtības, valsts un sabiedriskās kārtības, vides un iedzīvotāju veselības aizsardzības sfērā, kā arī ar citu noteikumu neievērošanu, kuru izpildes nodrošināšana ietilpst viņu dienesta pienākumos.

LAPK 14.^{1}pants noteic, ka šajā kodeksā un pašvaldību domju izdotajos saistošajos noteikumos īpaši paredzētajos gadījumos par administratīvajiem pārkāpumiem pie atbildības ir saucamas juridiskās personas. Personas, kuras veic komercdarbību, bet nav juridiskās personas, par administratīvajiem pārkāpumiem atbild tāpat kā juridiskās personas.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (turpmāk – Senāts) ir atzinis, ka saskaņā ar LAPK 14.^{1}pantu juridiskās personas par administratīvajiem pārkāpumiem pie atbildības ir saucamas tikai īpaši paredzētos gadījumos. No šīs tiesību normas izriet, ka juridisku personu var saukt pie administratīvās atbildības tikai tādā gadījumā, ja tas tiešā tekstā paredzēts LAPK attiecīgā administratīvā pārkāpuma sastāvā. Ja tiesību norma tiešā tekstā nenosaka pie atbildības saucamo personu, tiesību normu piemērotājam pašam ir jānoskaidro pie administratīvās atbildības saucamā persona (*skat. Senāta 2007.gada 2.februāra sprieduma lietā SKA-40/2007 13.3.apakšpunktu*). Minētajā lietā Senāts arī atzinis, ka konstatējot kapitālsabiedrības kā kases aparāta lietotāja rīcībā kases ieņēmumu un izdevumu reģistrēšanas (uzskaites) kārtības neievērošanu un līdz ar to LAPK paredzēto pārkāpumu, bet, ja attiecīgajā LAPK normā kā subjekts nav minēta juridiskā persona, tad pie atbildības ir saucama fiziska persona, kas šo juridisko personu pārstāv. Izskatītajā lietā tas bija kapitālsabiedrības rīkotājdirektors, kurš ir atbildīgs par kases ieņēmumu un izdevumu reģistrēšanas kārtības ievērošanu (*skat. iepriekš minētā sprieduma 13.4.apakšpunktu*).

Tiesas ieskatā minētajā Senāta spriedumā ietvertā LAPK normu interpretācija ir attiecināma arī uz izskatāmo lietu. Tādējādi, ņemot vērā, ka SIA *„/Nosaukums/"* nebija izpildījis no Noteikumiem Nr.282 izrietošo pienākumu par savam saimnieciskās darbības veidam atbilstoša kases aparāta uzstādīšanu, bet LAPK 156.^{2}panta pirmās daļas sankcijā kā administratīvā pārkāpuma subjekts nav minēta juridiska persona, tad pie atbildības ir saucama fiziska persona, kas šo juridisko personu pārstāv, proti, juridiskās personas amatpersona atbilstoši LAPK 14.pantam.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka pie administratīvās atbildības par LAPK 156.^{2}panta pirmajā daļā paredzētā administrtatīvā pārkāpuma izdarīšanu saucama pie atbildības SIA *„/Nosaukums/"* pārstāvošā fiziskā persona, konkrētajā gadījumā – pieteicējs.

[10.3] Ņemot vērā iepriekš konstatēto, tiesa atzīst, ka lietā esošie pierādījumi par to, ka pieteicējs kā SIA *„/Nosaukums/"* pārstāvošā persona nav ievērojis Noteikumu Nr.133 19.9.apakšpunkta un Noteikumu Nr.282 3., 5. un 35.punkta prasības, ir ticami, pieļaujami un uz konkrēto lietu attiecināmi, un kopumā tie pierāda, ka pieteicējs ir izdarījis LAPK 156.^{2}panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Līdz ar to, tiesa secina, ka pārējiem pieteicēja iebildumiem un argumentiem lietā nav būtiskas nozīmes, jo tie nevar mainīt lietas rezultātu pēc būtības.

Kā atzinis Senāta 2005.gada 11.oktobra lēmumā lietā SKA-292 (*skat. lēmuma 14.punktu*) atbilstoši Administratīvo lietu departamenta judikatūrai, kas, savukārt veidojusies pamatojoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru, tiesai ir jāuzklausa argumenti, bet tai nav pienākums detalizēti atrunāt spriedumā jebkuru argumentu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa.

Ievērojot minēto, tiesa atsevišķi izvērtēs tikai tos pieteicēja minētos argumentus, kuri tiesas ieskatā ir nozīmīgi no tiesību viedokļa, savukārt visus pieteicēja pieteikumā izteiktos iebildumus tiesa jau ir ņēmusi vērā, izvērtējot lietā iesniegtos pierādījumus.

[11] Saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvais sods tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

LAPK 156.^{2}panta pirmās daļas sankcija paredz uzlikt naudas sodu no 100 līdz 150 latiem.

Tiesa konstatē, ka ar Lēmumu atstāts spēkā sākotnējais lēmums par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 156.^{2}panta pirmo daļu un naudas soda 100 latu apmērā uzlikšanu.

Tiesa konstatē, ka pieteicējam piemērots minimālais sods, kāds paredzēts attiecīgā panta sankcijā.

Tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā, likumdevējs, nosakot minimālo soda apmēru, jau ir izvērtējis pārkāpuma samērīgumu un ir izdarījis lietderības apsvērumus, tādējādi lietderības apsvērumi šajā gadījumā VID vairs nebija jāizdara.

Tiesa identificē divus leģitīmus mērķus, kāpēc būtu jāpiemēro konkrēts sods. Pirmkārt, mērķis, kas vērsts tieši uz pārkāpēja personību – lai audzinātu to likuma ievērošanas garā un atturētu viņu no tādām pat darbībām arī nākotnē, otrkārt, valsts un sabiedrības intereses, kas prasa no personas likumu ievērošanu vienlīdzīgi no visām personām.

Ņemot vērā administratīvā soda preventīvo raksturu, tiesa uzskata, ka pieteicējam noteiktais sods ir adekvāts LAPK 22.pantā noteiktajam soda mērķim.

Savukārt samērīguma princips nosaka, ka labumam, ko sabiedrība iegūst ar ierobežojumiem, kas uzlikti adresātam, ir jābūt lielākam nekā viņa tiesību vai tiesisko interešu ierobežojumam. Būtiski privātpersonas tiesību vai tiesisko interešu ierobežojumi ir attaisnojami tikai ar nozīmīgu sabiedrības labumu. (Administratīvā procesa likuma 13.pants). Izvērtējot soda samērīgumu, jāņem vērā, ka jebkādi personas tiesību ierobežojumi pieļaujami tikai nolūkā sasniegt likumdevēja noteikto mērķi.

Izvērtējot, vai piemērotais sods uzskatāms par samērīgu un atbilstošu izdarītajam pārkāpumam, tiesa atzīst, ka pieteicējam piemērotais sods uzskatāms par samērīgu. Kā arī tiesa

nekonstatē apstākļus, kas varētu būt par pamatu pieteicēja atbrīvošanai no administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 21.pantu.

[12] Ņemot vērā iepriekš konstatēto, tiesa atzīst, ka pieteicējs pamatoti sodīts par LAPK 156.^{2}panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, tāpēc Lēmums atstājams negrozīts, bet pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz LAPK 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Valsts ieņēmumu dienesta 2011.gada 1.jūlija lēmumu Nr.22.5/45991 (2011.gada 10.februāra administratīvā pārkāpuma protokols NK Nr.002921), bet *A.K.* pieteikumu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā pieņemšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā

Tiesnese (paraksts) I.Petrovska

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese_____I.Petrovska

Rīgā, 2012.gada 18.jūnijā.